

Motion till riksdagen

1989/90:Ju504

av Bengt Harding Olson (fp)

Kriminalvårdsanstalten i Kristianstad

Kriminalvården befinner sig i ett omvandlingsskede. Djupgående förändringar är förestående både vad gäller linjeorganisation och arbetsformer. Beläggningsutvecklingen på kriminalvårdsanstalterna, alltså platsbehov i relation till platstillgång, är synnerligen oviss. Detta beror på flera faktorer, bl. a. ett ökande antal fängelsedomar, en annorlunda klientelutveckling, nya placeringsnormer och eventuellt längre avtjänandetider för fängelsestraff på grund av ändrade frigivningsregler. Dessutom föreligger platsproblem på häktessidan.

Regeringen anser i budgetpropositionen att "det råder för närvarande stor osäkerhet om den framtida utformningen av kriminalvårdsanstalterna såväl inom riksanstalts- som lokalanstaltsorganisationen". Vidare fastslår regeringen (på kriminalvårdsstyrelsens begäran) att "man nu bör göra en samlad bedömning av hur det framtida anstaltsbyggandet bör ske". Därav drar regeringen den slutsatsen att frågan om anstaltsituationen bör behandlas av en (redan tillsatt) arbetsgrupp inom regeringskansliet.

Samtidigt förklarar regeringen att kriminalvårdsanstalten i Kristianstad "bör kunna stängas". Detta uttalande är obegripligt – förutom till sin formulering – även till sin (sannolika) innebörd. Det är naturligtvis ologiskt att nu besluta om denna anstalts nedläggning samtidigt som man utreder anstaltens framtid. Detta är att felaktigt föregripa ett framtida beslut som kanske innebär att man borde behållit denna anstalt som då inte finns kvar.

Härigenom har staten också dragit på sig onödiga kostnader. Staten har nämligen under 1989 investerat omkring 1 milj.kr. i renovering av byggnader, vars lokaler nu är i mycket gott skick. Dessutom har personal nyanställts och erhållit omfattande utbildning. Den nu aviserade nedläggningen kommer att kosta staten avsevärda pengar. För det första får man inte full valuta för renoveringskostnaden. För det andra drabbas man av fortsatta kostnader under avvecklingstiden utan att få rimlig valuta för insatsen.

Avslutningsvis kan fastslås att regeringen beträffande kriminalvårdsanstalten i Kristianstad tillämpar en obegriplig beslutsordning, som är särskilt hänsynslös mot personalen. Ett minimikrav är att beslutet om nedläggning borde uppskjutas och frågan behandlas i den pågående arbetsgruppen. För övrigt är detta enligt uppgift även kriminalvårdschefen Björn Weibos uppfattning.

Hemställan

Mot. 1989/90

Ju504

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om kriminalvårdsanstalten i Kristianstad.

Stockholm den 17 januari 1990

Bengt Harding Olson (fp)